

1849-08-26

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Møn

Omtalte personer:
Lorenz Frølich
N.L. Høyen
Cathrine Lundbye
J.Th. Lundbye

Arkivplacering:
Mappe 2 nr. 30a og 30b

DOKUMENTINDHOLD

P.C. Skovgaard skriver om sin kærlighed til Georgia og både hans og hendes savn efter afdøde J.Th. Lundbye. Han er ved at male et aftenstemning-billede på Møn.

TRANSSKRIFTION

Mappe 2 nr. 30a

Møen søndag aften d. 26. August 1849.

Kjære Georgia! Jeg har just nu modtaget og læst Dit sidste Brev, og jeg kan ikke lade være strax at begynde at skrive til Dig igjen. Min! kjære Georgia, det kan ikke være Barnagtighed eller Overspændthed at troe at Gud hører vore Bønner, og opfylder dem, Barnlighed vil jeg kalde det, for at kunne bede saaledes, maa man være som Børn, troskyldige og tillidsfulde, har Jesus ikke sagt "uden I blive som smaa Børn, kommer I ingenlunde i Himmerig"; Jeg har ogsaa bedt inderlig og brændende, i haarde Prøvelsens Dage, og følt øieblikkelig Beroligelse og Fred, er det Indbildningen der virker saaledes? Nu! saa sandt Gud lever, saa sandt er han os ogsaa altid vor, og rede med Hjælp, naar vi kun vil kalde paa ham, men er det ikke underlig, det er tit saa vanskeligt, det er Kjødet, Verden og onde Magter, som udøver sin Indflydelse; det vilde jo vist være taabeligt, ja formasteligt, at troe, at naar man kun slag til engang at bede, hvad man i egen Indbildning [Overstreget:kunde] og forfængelighed kunne kalde: inderlig og brændende, at da maatte Gud, efter Løfte, opfylde Bønnen; den sande, inderlige Bøn, beder jo, den forlanger ikke, naar man nu faar Opfyldelsen, hvorfor da ikke troe at Gud har hørt Bønnen.

Kære Georgia! Jeg har sagt Dig at Du for mig gjerne matte elske Lun|d|byes Minde af Din hele Sjæl, og tale om ham saa tit Du vilde, Jeg har tilsagt Dig at Du vilde møde Samstemning [hos mig]; det var en sand følelse der bragte mig til at sige Dette, jeg tog ikke fejl, det er nu prøvet.

-2-

Jeg har bedt Dig meddele mig Din hele Sjæl, dine Tanker og Følelser, og fremfor alt [Overstreget:kaste din ?] lade mig dele Din Sorg; jeg vil jo gjøre Gjengjæld, Du har jo lovet at vilde bære med mig, Indtrykkene paa min Sjæl vil jeg meddele Dig. Jeg har 2 Nætter i træk drømt noget om Lundbye, han var kommet tilbage som fra sin Reise, jeg var forunderlig glad, og rolig, jeg vilde meddele Dig at han var kommet, og vige for ham; vige rolig og uden Smærte, jeg vidste jo nu jeg var kjendt af Dig, forstaaet og elsket. Det var en Drøm, den kunne dog ikke andet end gjøre Indtryk, og vække Eftertanke, og hvorfor skulle jeg ikke kunne tale med Dig

derom? Jeg føler det, var det muligt at han kom, jeg maatte i Virkeligheden handle saaledes; men han kommer ikke, hans [Legeme] hviler i Jorden, og hans Sjæl er hos Gud, der haaber vi at mødes med ham, glade, fri for alle jordiske Forhold, i Kjærlighedens Hjem maae der kunne elskes uforstyrret. Kjære Georgia! forstaar Du mig? Jo! Du forstaar mig sikkert.

Tirsdag morgen. Kjære Georgia! Tak for Dit Brev! Hvor jeg dog elsker Dig! Hvor vi dog elsker hinanden! Hvilken rig, dyb og deilig Sjæl, boer der dog ikke i Dig, og den har Du aabnet for mig, der kan jeg altid tye hen, der kan jeg altid finde Hvile, ja! jeg har trængt, og jeg trænger til denne Havn, hvor man dog kan være Lykkelig ogsaa paa Jorden; i mange Aar har jeg ikke troet det, jeg troede: at Glæde og Lykke kunne man kun egentlig føle i Barndommen, at man da følte det for at have en forestilling om Himlen, for at kunne længes derefter, jeg troede ialtfald ikke at Glæde og Lykke vilde komme til mig, uden glimtvis, jeg troede det ikke, fordi jeg

-3-

føjte at jeg var langt mere Gudhengiven i Modgang end i Medgang, der skal stærke Ben til at bære gode Dage; understøt mig, at jeg ikke vakler og falder. Verdens Magter hvile ikke, man maae altid passe paa, og staae imod. I Medgang er man mindst aarvaagen. Paa Lørdag er det jo den 1st September, det er vor kjære forevige Vens Fødselsdag; jeg har aldrig været sammen med ham paa denne Dag, men husker jeg ret, saa dog med hans Moder, jeg besøgte hende ialtfald Dagen efter [i Kalundborg,] det Aar han var i Italien, i Selskab med Frølich; skulle Du føle Trang dertil, saa besøg

hende paa den Dag, hun maae jo gjerne vide at Du holdt meget af ham, det vil sikkert gøre hende godt, hils hende saa fra mig; hvis jeg naturlig bliver saaledes tilsinds, saa skriver jeg hende til, men Veiret og mit Arbejde har i saahenseende megen Indflydelse paa mig, er Veiret godt, maae det benyttes af alle Kræfter, og jeg [vil] ikke skrive til fru Lundbye, inden jeg i Tanker kan være ret for hende. Kjære G! hun holder meget af os begge, mig holder hun især af for hans Skyld, hun finder endogsaa nogen Lighed.

Aften. Det har været en overordentlig deilig Aften, jeg har gaaet norden om Lilleklint, det har været Storm og Bygeveir hele Dagen, hen imod Aften sagtnede det noget, men svære Skyer droge over Himlen, Solen farvede den paa det Brillanteste, og en deilig Regnbue dannede sig over Søen, og speilede sig i den, endda den var oprørt, Søen var ogsaa deilig, der var noget Perlemorsagtig i dens Farve, den [Overstreget:dette] var

[Overstreget: smukke] dog deiligere, [Overstreget: jeg var klin] Taleren var ogsaa deilig, og Skoven, kort sagt alt, jeg var henrykt. Jeg var paa det

-4-

stærkeste fristet til at forlænge mit Ophold her, flere og for om muligt at faa noget af det malet, som jeg saa i Aften flere og fuldstændigere Studier til mit Aftenparti, men jeg har igjen betænkt mig, det kan ikke nytte nu, selv om Veiret vidle blive lidt mere til at stole paa, jeg vil endda ikke kunne blive forberedt nok til dette vanskelige Billede; det er en overordentlig deilig Opgave, og vil Gud, saa tager jeg hertil til næste Aar i Juni Maaned, for at jeg da kan bruge de [lyse] [Overstreget:klare] Aftener * [*og for den Friskhed og Yppighed der da er i Løvet.] ; saa deiligt som det var iaften, saaledes vil jeg dog ikke male det, jeg vil ikke male det i uroligt Veir, det maae dog vist være endnu deiligere i en stille smuk Sommeraften, saadane som vi saa ofte have set paa Langelinie, f:Ex: store Bededagsaften iaar, troer jeg det var, da jeg mødte Dig og Høyen og nogle flere, og I sagde: at jeg kom for sildig, jeg kom dog tidsnok til at see noget meget deiligt, om end det bedste var forbi; Saadan en Aften maae Klinten tage sig ud, det har jeg aldrig set.

Onsdag middag. Jeg kommer hjem fra Klinten, og tænker, mon der skulle være Brev, saa ligger der 2 ek; jeg vil ikke sige mere. Du har da læst det tossede Brev; jeg er meget glad over at have fundet det, for det smukke Svars Skyld. Nei Georgia! Det er ikke min sande Tankegang, var det det, saa havde jeg ikke turdet forlove mig. det er helt flout at faa sligt repeteret, men det er man udsat for, naar man i Breve lader Slutningen løbe af med sig, og det bør man dog gjøre, at man fraværende, dog kan være hos hinanden, man vil jo paa ingen Maade undvære det, man lærer hinanden jo derved ret at kjende, ved bestandig at vise sig som man er, det er deiligt saaledes at kunne overlade sig, og ikke behøve klogt at vise, hvad**

-5-

Mappe 2 nr. 30 b

** man bør sige og gjøre. Det er dog morsomt som vore Tanker ere mødtes, men vi ere dog lige nær; Du maa bestemme, hvad Du helst vil skal det være, tag nu en rask Beslutning, og lad os endelig ikke forqvabbe. det ved at skrive mere frem og tilbage; dette er og bliver min Beslutning. hvad Du end [Overstreget: efter], inden Du læser dette kunne have skrevet mig til.

Omtrent 8'te Dage ind i September vil jeg være færdig her, og til at rejse til Falster eller Kbh: alt efter hvad Du nu bestemmer; Du skal dog faae det endnu nøiere at vide.

Du maatte gjerne give Tegningen bort, min G! ogsaa i den Henseende overlader jeg mig trygt til Dig; i Alle Henseender vil jeg sige, Du maa gjøre med mig og mit hvad Du vil; det gjælder ikke Dig, hvad jeg hin Gang sagde.

Jeg troer dog det vil blive godt Veir i Aften, jeg maae derfor slutte, jeg vil prøve paa at male noget, af hvad jeg saae i Aftes.

Din P. C. Skovgaard

Hils Alle

[Vend om]

Torsdag d. 30'te. Endnu et Brev igaar Aftes, 3 paa en Dag, det er dog mageløst. Altsaa i Slutningen af næste Uge kommer jeg til Kbh. Et Brev kunne dog nok naae mig her endnu, 8'te Dage var dog vel længe at vente uden Nødvendighed. Indlagte Brev vil Du vel selv nok bringe til Fru Lundbye paa Løverdag; Du vilde vist nok have læst det, men jeg synes mit Seigl skulle staa derfor, jeg synes ogsaa at hun skulle læse det først, hun lader Dig jo nok læse det.

Endnu engang lev vel! Din Ven

P. C. S.

Dette Brev har været forseiglet, og afleveret til Provsten, men da det der mødte Dit sidste, maatte det tilbage igjen.

Möln. Sonntag-Aften 22te August 1849.

Tiden George! Jeg har joft en indvirket og løst dit hjerte
Børn, og jeg kan ikke lade mig frage at begynde at bringe dit hjerte
iggen. Men, George, at kan ikke nok bringe dig
eller angestående at trod at Gud forer nok Børnen, og
opfylder dem, Børnligst mit jeg Børn at, for at bringe
bedt fæstet, naar man nok som Børn, bryderlige og til,
lidende, for Jesus ikke sigt, uden at bli som sinne Børn
komme i angestående: "Gimmervig"; jeg har ogsaa bedt indse
og og broderne, i første Christens Dage, og født vakkelt
lig Børnligst og Gud, at at Indbildningen at indse
fæstet: mi! Ja fæst Gud kan, Ja fæst at fæst Orog
for allet nok, og ind med Gyt, naar vi sin mit
bedt Gud fæst, naar at at indvirket, at at til ja
angestående, at at Gyt, Norden og end Angest, som ind,
være sin Gudslyst; at indse jo nok nok fæst, ja
formylende, at trod, at naar man sin fæst til angest
at bedt, fæst man: igen Indbildning ind og forfæst
ligst sinne bedt: indvirket og broderne, at da minde
Gud, efter løfte, opfylder Børnen; den fæst, indvirket
Børn, bedt jo, den for lang nok, naar man sin fæst
Opfyldelse, fæst for da ind trod at Gud fæst fæst min
man. —

Høi Georgien, jeg har sagt dig at du for
 mig gjorde mætte alle dine Gæster og du selv. Det
 og alle om fem fra det du vilde, jeg har til sagt dig at du
 vilde være ^{for mig} Dampskibet, det var en god Værelse der blev
 de mig til at lige det, jeg tog ikke fejl, det var en god.

forbeholdt sig det at forlange mit Afholdt for, for om min
 ligt af noget mælt af hvad jeg saa i østen, Heri og fuld
 Kongens Vindue til mit Afholdt for, men jeg
 for igjen betænk mig, det kan ikke nøjle mig,
 for om Minst vilde klæde lidt mere til at gøre
 gøre, jeg vil antage ikke minne klæde forbrændt
 til ikke næstelig Pillede; det er end uoverordentlig
 driligt Ogdom, og mit Guld, for doger jeg forliden til
 noget der i min Maaned, for at jeg da kan bære
 og de ~~blå~~ ^{blå} ~~Afholdt~~ ^{Afholdt} for driligt for at var i østen,
 indledte ind jeg dog ikke mente det, jeg vil ikke
 male det; indtøgt Min, det man dog næst nære
 ande driligt i en lille smule Omme og østen,
 fordem for ni for efter hvad jeg gør Læng
 din, 4. 6. for Bredtøget østen i østen, hvor jeg at
 var, da jeg mødte dig og Højne og nogle Læng, og 7
 Læng: for jeg kom for jule, jeg kom dog lidt ind til at
 for noget meget driligt, om end det brødte var forbi,
 fordem an østen minne klæde dig ind, det for jeg aldrig.
 Onsdag Tirsdag. Jeg kommer fra for Minde, og Læng, men
 der Minde var Min, for Læng det 2. jeg vil ikke, jeg minne. Di for
 de Læng at Læng Min, jeg er meget glad om at for Minde det, for
 at Minde Minde Min. Min Georgia: det er ikke min Minde tan
 Læng, om det det, for forde jeg ikke Læng forde min. At er
 Læng flout af for Læng Læng, men At er min Læng for, min
 min. Min Læng Minne Læng af min Læng, og at det min Læng
 Læng, at min Læng, dog Læng for Læng, min Læng
 for Læng Minde ind Læng, min Læng Læng for Læng
 at Læng, ind Læng at Læng, for Læng, det er driligt
 Læng at Læng Læng Læng, min Læng Læng Læng, Læng
 **

* og for den Læng og Læng det er i Læng.

** -man bør sige og gøre. Det er dog mestendel som vor Stands
 vor ønske, man er ved dog lige vor; da man bestemmer, hvad
 de skal vil skal det være, dog sin en rask Beslutning, og lad os se
 lig ikke forquæle. At ved det Breve mere fræk og tilbøj; det er
 og bliver min Beslutning, hvad du end ~~for~~ ender de Løse alle
 Løse farer fremad mig til. Omkring 8½ Dage ind i September vil
 jeg være for dig her, og til et rask til Fæstet alle Løse. Alt efter hvad
 du ~~er~~ bestemmer; du skal dog gøre det ender ude i det. De
 de made gøre i den Tidningen det, min g. raser i den Tidningen
 anstøder jeg mig liges til dig; i alle Tidningen vil jeg gøre, da man
 gøre med mig og mit færd da vil; det gjøres ikke dig, hvad jeg
 for dem sagde. Jeg tror dog det vil blive godt. Mit
 i Aften, jeg mere i det færd, jeg vil være ved et
 male noget af færd jeg kan i Aften. Din Heltog
 Jule Alle!

Hand em!

Thursday 830^h Goodmorn at Bruns 9 years after, 3 years ago day,
that day was left. After, in the morning of the day was
was my last letter: at Bruns I was with me and my first
and then, 8^h days was day and long at work under the moon
day. Goodnight Bruns with the and the work bring. I have
travelling year to-day: the night is not far left, and
my journey with the first from the, my journey after at
from the last of the, from the day is not left. I.
Goodmorn morning was not! The Man

J.D.

Little Bruns for work for night, and after at the first, and
the at the night the first, and the at the night.